

Øvelse i perspektivskift

Lederen siger højt: Det at være menneske er et fælles vilkår – både for os, der er ansatte, og forældrene.

De samme spørgsmål kan dukke op hos os alle: Gør jeg det godt nok? Gør jeg det rigtige? Er det, jeg gør, tilstrækkeligt? Vi kan nogle gange få øje på det hos forældrene. Men i bund og grund er det følelser, vi også kender fra os selv. Vi kan også komme i tvivl. Blive usikre. Opleve ikke at slå til.

Øvelse: At se verden fra den andens sted

I denne øvelse skal vi forsøge – for en kort stund – at se situationen fra forælders side.

Ikke for at få ret.

Men for at blive nysgerrige.

Hvad er det, forælderen forsøger?

Hvad kan være på spil hos vedkommende?

Sådan gør du

Tænk på et forældresamarbejde, som du oplever som svært.

Noget, hvor du gerne vil lykkes – for barnets skyld.

Du skal nu skrive et brev fra forælderen til dig selv.

Start sådan her:

"Hej kære [dit navn]

Jeg hedder [forælders navn], og jeg vil gerne fortælle dig, hvad det er, jeg forsøger ..."

Skriv i fem minutter uden stop.

- Skriv hele tiden – også hvis det bare bliver gentagelser eller kruseduller (hjernen skal nok komme i sving med at skrive ...).
- Ret ikke i det.
- Tænk ikke for meget.

Det, du skriver, er kun til dig.

Refleksion

Læs det, du har skrevet, igennem.

Spørg dig selv:

- Hvad springer mig i øjnene?
- Hvad bliver jeg nysgerrig på?
- Er der noget, jeg forstår anderledes nu?
- Hvad har jeg ikke set før?

Deling

Del én pointe med hinanden: Hvad blev tydeligere for dig?

Vi kan øve os i at være nysgerrige – uden at dømme. Det er det, øvelsen hjælper os med.